

digthed, da det vil spille en stor Rolle, om man vil være istand til at benytte Papirpatroner og derved undgaae det Halve af den Bekostning, som ellers er nødvendig alene til Patronhylstre. Tanken om Patronerne bringer mig til at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister angaaende den rette Opfattelse af denne Lov. Der siges nemlig et Sted i Motiverne, at Ammunitionsforsyningen for disse Vaaben er forberedt ved Anskaffelsen af de fornødne Maskiner, og under den Debat, som har været ført om Bevillingen af de 100,000 Rb., have som bekendt ogsaa de nye Patronmaskiner spillet en temmelig betydelig Rolle; — men ikkedestomindre seer man her i Motiverne regnet yderligere til Fabricationen af Kobberhylstre 20,000 Rb., og i Slutningen af Motiverne er det berørt, at det vil blive nødvendigt at indkøbe yderligere Maskiner dertil. Det vilde være ønskeligt at faae dette Punkt oplyst, thi ogsaa derved vilde der blive kastet noget Lys over Anvendelsen af de bevilgede 100,000 Rb., et Spørgsmaal, hvortil jeg om kort Tid skal vende tilbage. Der siges ogsaa i Motiverne, at disse Vaaben paatænkes indkøbte i Udlandet, og den ærede Krigsminister har lagt stor Vægt paa, at den hele Foranstaltning blev udført hurtigt, deels fordi det vil være nødvendigt for Landet snart at være bevæbnet, deels fordi selve Hurtigheden vil medføre en overordentlig Fordeel, idet Danmark da kan komme tidligere paa Markedet end de øvrige Stater, altsaa før der er kommet for stor Esterspørgsel, uden at Tilbudet samtidigt er forhøjet. Hurtigheden er ganske vist et væsentligt Moment, og den vil i høi Grad lettes ved Indkøb i Udlandet, men kunne vi ogsaa være ganske sikre paa, at disse Tilfagn i Motiverne ville blive opfyldte? Den ærede Krigsminister vil naturligvis svare: Ja; hvor kan Nogen, naar det staaer i Motiverne, tvivle om, at jeg paatænker at indkøbe dem i Udlandet? Det vilde jo fra min Side være et Brud paa Tillid, om jeg undlob at gjøre det. Jeg skal være ganske enig med den ærede Minister heri, men han veed ogsaa, at Ministre ikke have Brev paa at leve evigt som Ministre, og altsaa kunde det meget let hændes, at en Anden kom til at udføre den Plan, som den ærede

Minister har lagt, men hvilken Garanti have vi da for, at Anvendelsen af de 1,347,000 Rb. virkelig vil stee saaledes, at man kjober sine Vaaben i Udlandet? Hvilken Garanti have vi for, at ikke en senere Krigsminister finder, at det er ulige rigtigere at lade disse Gøværer herhjemme og at anlægge en eller anden Fabrik i det Diemed, hvorefter han træder frem for Thinget og siger: Jeg vilde have forfømt min Pligt, jeg vilde have overtraadt det første og væsentligste Krav i min Embedsførelse, om jeg ikke havde anlagt denne Fabrik? Dette Spørgsmaal er ikke grebet ud af Luften, thi vi have netop i disse Dage et Exempel liggende for os paa, hvor let en Bevilling kan skifte Charakter, og at der bagefter kan ansføres en Række af vægtige Grunde for, at man har ladet dette stee. Spørgsmaalet har været forhandlet under Finantsloven, men saaledes sammenblandet med Stiftslandinspecteurer og Seminarier, med „Havgassen“, med Stat paa Claverer og med forskjellige andre saadanne Ting, at man ikke med nogen virkelig Nytt kunde fortsætte Debatten derom, fordi Interessen, naar den var vaakt for dette Spørgsmaal, strax blev trængt tilbage ved saa geniale Ideer, som den om Claverestatten. Smidbertid troer jeg, det er nødvendigt at gaae ind paa Sagen, og at det ikke kan gaae an at følge den ærede Ministers Opfordring til at skyde hele Behandlingen af Spørgsmaalets constitutionelle Side hen til et senere Tidspunkt. Dette senere Tidspunkt vilde da først indtræde, naar Statsrevisorernes Beretning om indværende Finantsaar engang forelaa, og Rigsdagen skulde fatte en endelig Beslutning derom; men dette Tidspunkt ligger saa langt fremme, at, hvis enhver urigtig Anvendelse af en Bevilling ikke skulde kunne omtales før den Tid, vilde den ministerielle Ansvarlighed meget let finde ind til et overordentligt tomt Skin. Det forekommer mig ogsaa, at den hele Sag om de 100,000 Rb. staaer i en saa nær og directe Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal, blandt andet fordi man har sagt, at man af hiiu Sum vil anskaffe Maskiner, til hvis yderligere Anvendelse man her kræver nye Midler, at man maa være fuldt berettiget til at komme ind derpaa under denne Sag, hvor Spørgsmaalet ikke sammenblandes med noget andet, og hvor man altsaa